

af nævnte Dato og ligeledes Loven af samme Dato om Anlæg og Drift af private Jærnbaner jo give Finansministeren Bemyndigelse til at realisere Statsobligationer til Dækning af de Udgifter, som disse Loves Gennemførelse maatte medføre. Paa samme Maade er der ved Lov af 24de Marts 1899 om Tilvejebringelse af Jordlodder til Landarbejdere givet Finansministeren Bemyndigelse til at tilvejebringe de fornødne Midler til de i Loven omhandlede Udlaan ved Salg af Statsobligationer. Den Finansministeren givne Bemyndigelse er hidtil kun bleven benyttet i ringe Omfang, idet der ved Statslaanene af 1894 og 1897 er tilvejebragt Midler, der netop ere gaaede til Dækning af de herhenhørende Udgifter. Imidlertid er der i Finansaaret 1894—95 solgt et nominelt Beløb af Statsobligationer, stort 700,000 Kr. til 3½ pCt. Rente, og disse Obligationer, der saaledes ville komme paa Markedet, ere blevne optagne paa Børslisten her i Kjøbenhavn under Navn af „Statsbaneobligationer“. Endvidere er der i indeværende Finansaar solgt efterhaanden i smaa Poster et Beløb af 2,230,200 Kr. i lignende Obligationer, et Beløb, som her er nævnt nominelt. Der er saaledes i alt solgt omtrent for 3 Millioner Kr. Obligationer.

Det har nu imidlertid vist sig, at man ved Salg underhaanden af disse Obligationer har haft Vanskelighed, ikke ved at faa dem realiserede i og for sig — det kan man selvfølgelig, naar man vil nøjes med den Pris, der bydes — men ved at faa dem realiserede til den Pris, som Obligationerne burde udbringes til efter Markedets Tilstand. Og navnlig er der nu for Tiden paa fremmede Børser i London, Paris og Hamborg en stærk Bevægelse for at udelukke Salg af fremmede Obligationer eller i alt Fald at regulere dette Salg, saaledes at der foreskrives visse Betingelser for, at Obligationerne kunne optages paa de officielle Børslisten. Dette har ledet til, at jeg har anset det for rigtigt at fremkomme med nærværende Lovforslag, som ikke gaar ud paa at give nogen som helst Bemyndigelse til at sælge Statsobligationer, men derimod foreskriver, hvorledes saadanne Obligationer kunne være indrettede, naar Bemyndigelsen til at sælge dem er given paa anden Maade. Der tilsigtes altsaa givet en almindelig Forskrift for, hvorledes dette Forhold skal ordnes, og derved vil man kunne opnaa, at de paagældende Obligationer kunne udstedes under Hensyn til nærværende Lov, naar Forslaget maatte blive til Lov, saaledes at man kan naa at

skaffe Obligationerne Indgang til Salg paa fremmede Børser. De Bestemmelser, som Lovforslaget indeholder, ere i øvrigt ikke særlig mærkelige, men Bestemmelser, som i det hele og store give sig af sig selv, og jeg skal derom henvide, saavel til Forslaget som de Forslaget ledsagende Anmærkninger.

Formanden: Eksemplarer af det forelagte Forslag ville blive omdelte.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Medgift til Deres kongelige Højheder Prinsesse Louise Josephine Sophie Tyra Olga og Prinsesse Ingeborg Charlotte Caroline Frederikke Louise.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1723—24).

Sagen sattes under Forhandling.

Borghjærg: Den højtærede Konseilspræsident er en dristig Mand, siden han har Mod til at forelægge dette Lovforslag om Medgift til Prinsesserne Louise og Ingeborg paa ny. Det er 3½ Aar siden, den ene af Prinsesserne blev gift, og over 2 Aar siden, den anden blev gift. De ere blevne vel gifte og have sat Bo, og alt gaar, efter hvad man erfarer, meget godt. Der synes ikke at være nogen særlig Trang til en saadan Efterbevilling. Jeg ved ikke, om det er den højtærede Konseilspræsidents Mening at blive ved at forelægge dette Lovforslag Aar efter Aar trods Afvisningen herfra. Prinsesserne blive Mødre, Bedstemødre, ja maaske Oldemødre, og jeg ser i Aanden, hvorledes der hvert Efteraar vil blive forelagt et Lovforslag om Medgift til disse Prinsesser. I private Forhold vilde noget saadant være utænkeligt, men vi have jo ogsaa i den senere Tid og overhovedet ved mange Lejligheder herhjemme opdaget, at der er stor Forskel paa private og offentlige Forhold, der er Forskel paa det Æresbegreb, der gælder i offentlige og private Forhold. Det er fremhævet af den ærede Ordfører under Finanslovdebatten med Hensyn til saadanne Ting som Regnskabsaffæggelse, og der kunde nævnes flere andre Eksempler derpaa. Hvis en Mand anmoder sin Svigerfader om Medgift til sin Hustru, og faar Nej een Gang, kommer han aldrig mere og anmoder derom. Det